

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Barbara Braziewicz (spr.)

Sędziowie: SO Marcin Rak

SR (del.) Ewa Buczek-Fidyka

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2017 r. w (...) na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku Ośrodka Pomocy (...) w G.

z udziałem P. R.

o umieszczenie w domu pomocy społecznej

na skutek zażalenia uczestnika

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 7 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV RNs 622/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Barbara Braziewicz SSO Marcin Rak

UZASADNIENIE

Zaskarżonym rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 postanowienia z 7 kwietnia 2017 r., Sąd Rejonowy w (...) odrzucił apelację uczestnika postępowania P. R.. W uzasadnieniu wskazano, że postanowieniem z 13 stycznia 2016 r. zezwolono na umieszczenie uczestnika w domu pomocy społecznej bez wymaganej zgody, a 20 stycznia 2017 r. uczestnik złożył pismo w istocie stanowiące apelację, do którego dołączył wniosek o przywrócenie terminu, który został odrzucony postanowieniem z 15 lutego 2017 r. Powołując się na treść art. 369 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 370 k.p.c. uznał Sąd, że apelację należało odrzucić, albowiem skarżący uchybił terminowi do jej wniesienia, który upływał 3 lutego 2016 r.

Zażalenie na to rozstrzygnięcie wniósł uczestnik. Wskazał, że od postanowienia z 13 stycznia 2016 r. odwołał się już 12 lipca 2016 r., a nie 20 stycznia 2017 r., niezwłocznie po tym jak dowiedział się o wydaniu postanowienia. Domagał się wznowienia postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie mogło odnieść skutku.

Wedle treści art. 369 § 1 k.p.c., apelację wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok, w terminie dwutygodniowym od doręczenia stronie skarżącej wyroku z uzasadnieniem, natomiast § 2 tej regulacji wskazuje, że jeżeli strona nie zgłosiła wniosku o doręczenie wyroku z uzasadnieniem w terminie tygodniowym od dnia ogłoszenia sentencji, termin do wniesienia apelacji biegnie od dnia, w którym upłynął termin do zgłoszenia takiego wniosku.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, pismo złożone 12 lipca 2016 r. nie stanowiło apelacji, a uzupełnienie złożonego przez niego wniosku o przywrócenie terminu do przedstawienia dowodów. Wniosek ten jako niedopuszczalny został odrzucony rozstrzygnięciem zawartym w punkcie 2 postanowienia z 24 października 2016 r.

Jak trafnie zauważył Sąd Rejonowy, dopiero w dniu 20 stycznia 2017 r. wpłynęło do Sądu Rejonowego pismo skarżącego zatytułowane „zażalenie”, które w swej istocie stanowiło jednak apelację od postanowienia z 13 stycznia 2016 r. Zawierało ono kolejny wniosek o przywrócenie terminu, który jednak postanowieniem z 15 lutego 2017 r. odrzucono, czego konsekwencją było odrzucenie wniesionej apelacji postanowieniem z 7 kwietnia 2017 r.

Postanowienie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu jest orzeczeniem niezaskarżalnym – nie stanowi ono orzeczenia kończącego sprawę, a nadto nie zostało wskazane w treści art. 394 § 1 k.p.c., który wskazuje jakie postanowienia i zarządzenia podlegają zaskarżeniu. Jedyną drogą do wzruszenia takiego postanowienia jest zbadanie jego prawidłowości w trybie art. 380 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., który stanowi, że Sąd drugiej instancji, na wniosek strony, rozpoznaje również te postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Jak podkreśla się w orzecznictwie, zbadanie takiego postanowienia wymaga zawarcia w złożonym zażaleniu wniosku o przeprowadzenie takiej czynności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 stycznia 2017 r., V CZ 88/16 i inne) – skarżący takiego wniosku nie złożył, toteż brak było podstaw dla przeprowadzenia oceny takiego postanowienia.

Z tych przyczyn zażalenie oddalono, albowiem skarżący uchybił terminowi do wniesienia apelacji, który upływał 3 lutego 2016 r., a nie zdołał on złożyć wniosku o przywrócenie terminu, który byłby skuteczny.

Równocześnie jednak Sąd Okręgowy zwraca uwagę skarżącemu na zawartą uwagę w części końcowej postanowienia z dnia 24 października 2016r., z której wynika, iż wobec tego, że uczestnik składając wnioski o przywrócenie terminu wskazywał na okoliczności świadczące o tym, że był on pozbawiony możliwości działania w sprawie, winien rozważyć złożenie odrębnego wniosku o wznowienie przedmiotowego postępowania, o ile nastąpiło to wskutek naruszenia przepisów prawa.

Reasumując, w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., art. 13 § 2 k.p.c. i art. 42 z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, zażalenie oddalono.

SSR (del.) Ewa Buczek-Fidyka SSO Barbara Braziewicz SSO Marcin Rak